

आत्माततेर्वापेर्वापि वाप् इव स्याद्यावद्व्याप्तिभूत इति ॥

अग्निर्न ये भ्राजसा रुक्मवत्तसः ।

अग्निरिव ये मरुतो भ्राजमाना रोचिष्णूरस्का भ्राजस्वन्तो रुक्मवत्तसः ॥ १५ ॥

चतुरश्विददमानाद्विभीयादा निधातोः ।

न डुरुक्ताय स्पृहयेत् ॥

चतुरा ऽ क्षान्धारयत इति तद्यथा कितवाद् विभीयादेवमेव डुरुक्ताद् विभीयान् डुरुक्ताय स्पृहयेत्कदा चित् ॥ आ इत्याकार उपसर्गः पुरस्तादेव व्याख्यातो ऽ थाप्युपमार्थे दृश्यते *) ॥

ज्ञार आ भगम् ।

ज्ञार इव भगमादित्यो ऽ न ज्ञार उच्यते रात्रेर्ज्ञारयिता स एव भासाम् । तथापि निगमो भवति स्वसुज्ञारः शृणोतु न इत्युषसमस्य स्वसारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वापि त्वयं मनुष्यज्ञार एवाभिप्रेतः स्यात्स्त्रीभगस्तथा स्याद्भजतेः । मेष इति भूतोपमा ॥

मेषो भूतोऽभि यन्नयः ।

मेषो मिषतेस्तथा पशुः पश्यतेः । अग्निरिति रूपोपमा ।

हिरण्यवृषः स हिरण्यसंदग्वां नपात्सेडु हिरण्यवर्णः ।

हिरण्यवर्णस्येवास्य वृषम् ॥ था इति च ।

तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ।

प्रत्न इव पूर्व इव विश्व इवेम इवेत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथा यथासाविति व्याख्यातम् ॥ वदिति सिद्धोपमा । ब्राह्मणावद्वृषलवत् । ब्राह्मणा इव वृषला इवेति । वृषलो वृषशीलो भवति वृषाशीलो वा ॥ १६ ॥

प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदो विद्वपवत् ।

अङ्गिरस्वन्महिव्रत प्रस्कणवस्य शुधी हवम् ॥

*) 1, 3. 4.